

«En lloc d'esperança, hem de buscar acció»

14 reflexions de l'activista climàtica Greta Thunberg, que diu que «tot ha de canviar i ha de ser avui»

Greta Thunberg va néixer a Suècia el 2003. Amb només setze anys i una acció senzilla -seure a terra davant del parlament del seu país-, ha aconseguit l'atenció de mitjans internacionals i iniciat un moviment mundial de conscienciació sobre el canvi climàtic apel·lant a l'acció. Aquesta és la seva història.

1. Quan tenia vuit anys vaig sentir parlar per primer cop del que en deien canvi climàtic o escalfament global. Aparentment, era una cosa creada per la manera de viure dels humans. Em van dir que apagués els llums per estalviar energia i que reciclés paper per estalviar recursos.
2. Recordo que em va estranyar que els humans, sent només una d'entre totes les espècies animals, fóssim capaços de canviar el clima de la Terra, perquè, si així fos, i si això fos el que passava realment, no parlàriem de res més. Només que engegúessis la televisió, tothom n'estaria parlant. Diaris, ràdios, telenotícies, no sentiries ni llegiries sobre res més, com si hi hagués una guerra mundial. Però ningú no en parlava.
3. Si els combustibles fòssils eren tan dolents com per comprometre directament la nostra existència, com és que seguïem com sempre? Per què no hi havia restriccions? Per què no els declaraven il·legals?
4. Per a mi, tot això no tenia sentit, era massa irreal. A 11 anys em vaig posar malalta. Vaig caure en una depressió, vaig deixar de parlar i de menjar. Vaig perdre 10 quilos en dos mesos. Em van diagnosticar síndrome d'Asperger, TOC i mutisme selectiu, que bàsicament vol dir que només parlo quan penso que és necessari -ara és un d'aquests moments.
5. Es diu que el canvi climàtic és una amenaça i el problema més important, però tothom segueix actuant com sempre. [...] Quan es tracta de sobreviure no hi pot haver grisos. O continuem com a civilització o no. Hem de canviar.
6. Gairebé ningú no parla del fet que ens trobem enmig de la sisena extinció massiva. Amb dues-centes espècies que s'extingeixen cada dia, l'índex d'extinció d'avui dia és entre 1000 i 10000 vegades més elevat del que es considera normal.
7. Per què no hi ha menys emissions? Per què, en realitat, augmenten? Estem provocant una extinció conscientment? Som malvats? No, és clar, que no. La gent continua fent el que fa perquè no té ni idea de les conseqüències reals de la nostra manera de viure. Ens creiem que sí, però en realitat no.
8. El 2078 faré setanta-cinc anys. Si tinc fills o nets, potser passaran l'aniversari amb mi. Potser em preguntaran sobre vosaltres, la gent de 2018. Potser em preguntaran per què no vau fer res mentre encara hi havia temps per actuar. El que fem o no fem ara mateix afectarà la meua vida sencera i la dels meus fills i nets. El que fem o no fem ara mateix, la meua generació i jo, no es

podrà desfer en el futur.

9. Quan, a l'agost, va començar el curs, vaig decidir que ja n'hi havia prou. Vaig asseure'm davant del parlament suec. Vaig començar una vaga escolar pel clima. Alguna gent em deia que el que havia de fer era anar a escola o estudiar per arribar a ser científica del clima i "solucionar la crisi climàtica". Però la crisi climàtica ja s'ha resolt, ja en coneixem les dades i les solucions. El que hem de fer és despertar i canviar.

10. Hi ha qui diu que Suècia és un país petit i que no importa el que fem, però penso que si uns quants nens i nenes aconsegueixen cridar l'atenció i ser notícia arreu del món per tan sols no anar a escola durant unes setmanes, imagineu el que podríem fer plegats si volguéssim.

11. Ja som quasi al final de la meva xerrada, i ara és quan normalment la gent parla d'esperança, plaques solars, energia eòlica, economia circular i demés, però no ho faré. Hem tingut trenta anys de xerrameca motivacional i de vendre idees positives, i, em sap greu, però això no funciona. Perquè si ho fes, a hores d'ara, les emissions s'haurien reduït. No ho han fet.

12. Necessitem esperança, és clar. Però el que necessitem més encara que l'esperança és acció. Un cop comences a actuar, l'esperança és arreu. En lloc d'esperança, hem de buscar acció. Així, i només així, l'esperança arribarà.

13. Cada dia, fem servir 100 milions de barrils de petroli. No hi ha polítiques per canviar-ho. No hi ha regles per deixar aquest petroli sota terra. Així que, no podem salvar el món seguint aquestes regles, perquè les regles han de canviar.

14. Tot ha de canviar i ha de ser avui.

Foto: Facebook Greta Thunberg